

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 144/22

Luxemburg, 8 septembrie 2022

Hotărârea Curții în cauzele conexate C-80/21-C-82/21 | D.B.P. și alții (Credit ipotecar exprimat în monedă străină)

Împrumuturi exprimate în monedă străină: în cazul în care consumatorul se opune, instanța națională nu poate substitui o clauză abuzivă legată de prețul de conversie cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv

În cazul în care contractul de împrumut nu poate continua să existe fără această clauză, el trebuie declarat nul și neavenit

În Polonia, mai mulți consumatori au încheiat împrumuturi ipotecare exprimate în franci elvețieni (CHF) în vederea achiziționării de bunuri imobiliare. În esență, aceste împrumuturi au fost înregistrate în CHF și puse la dispoziția consumatorilor în zloți polonezi (PLN) cu aplicarea cursului la cumpărare al CHF în raport cu PLN ca preț de conversie. În schimb, la rambursarea ratelor lunare ale împrumuturilor, prețul de conversie corespundea cursului la cumpărare al CHF în raport cu PLN.

Acești consumatori au sesizat Tribunalul Districtual pentru Varșovia-Śródmieście cu acțiuni având ca obiect constatarea, în temeiul Directivei privind clauzele abuzive în contractele de consum, a caracterului abuziv al clauzelor referitoare la mecanismul de conversie citat anterior, care făceau parte integrantă din fiecare dintre contractele de împrumut. Această instanță solicită să se stabilească dacă directiva se opune unei jurisprudențe naționale potrivit căreia instanța națională, după ce a constatat nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract de consum care determină nulitatea acestui contract în ansamblul său, poate să substituie clauza anulată fie interpretând declarațiile pe proprie răspundere ale părților, fie aplicând în locul clauzei abuzive anulate o dispoziție de drept național cu caracter supletiv, chiar dacă consumatorul nu dorește menținerea validității contractului.

În plus, instanța poloneză solicită Curții să se pronunțe asupra chestiunii dacă, în cadrul suprimării unei clauze abuzive, instanța națională se poate limita să elimine partea efectiv abuzivă a clauzei sau, dimpotrivă, trebuie să elimine această clauză în integralitatea sa. În sfârșit, aceasta dorește de asemenea să obțină precizări cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului la rambursare de care beneficiază consumatorul ca urmare a eliminării unei clauze abuzive.

Prin hotărârea sa de azi, Curtea, în primul rând, amintește că posibilitatea excepțională pentru instanța națională de a substitui clauza abuzivă anulată cu o dispoziție națională cu caracter supletiv este limitată la ipotezele în care eliminarea acestei clauze abuzive ar obliga instanța națională să invalideze contractul în cauză în ansamblul său, expunând astfel consumatorul unor consecințe deosebit de prejudiciabile. Or, atunci când consumatorul a fost informat cu privire la consecințele legate de anularea contractului în ansamblul său și a consimțit la o astfel de anulare, condiția potrivit căreia anularea contractului în ansamblul său l-ar expune la consecințe deosebit de prejudiciabile nu pare să fie îndeplinită. Prin urmare, **directiva nu permite aplicarea unei jurisprudențe**

naționale potrivit căreia instanța națională, după ce a constatat nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract de consum care determină nulitatea acestui contract în ansamblul său, poate să substituie clauza abuzivă anulată cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv, chiar dacă consumatorul se opune unei asemenea soluții.

De asemenea, directiva nu permite substituirea unei clauze abuzive anulate cu o interpretare judiciară, întrucât instanțele naționale au numai obligația de a exclude aplicarea unei clauze abuzive, fără a avea posibilitatea să-i modifice conținutul.

În al doilea rând, Curtea precizează că **directiva se opune unei jurisprudențe naționale care permite instanței naționale să elimine numai partea efectiv abuzivă a unei clauze, menținând în vigoare restul acestei clauze, atunci când o asemenea eliminare ar echivala cu revizuirea conținutului clauzei menționate, afectând substanța acesteia.**

În al treilea rând, Curtea constată că un termen de prescripție legat de drepturile consumatorului poate fi compatibil cu dreptul Uniunii numai dacă consumatorul a avut posibilitatea să își cunoască drepturile înainte ca acest termen să înceapă să curgă sau să expire. Or, supunerea a unei cereri formulate de consumator, ca urmare a eliminării unei clauze abuzive, la un termen de prescripție care începe să curgă de la data fiecărei prestații executate de acest consumator, chiar dacă acesta din urmă nu a avut cunoștință, la datele respective, de caracterul abuziv al clauzei menționate, nu este de natură să-i asigure consumatorului o protecție efectivă. Rezultă că **dreptul Uniunii se opune unei jurisprudențe naționale care permite o asemenea practică.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

